

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnistvu prejemam:

celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 550
na mesec 190

Izjava vsak dan zvečer izpustiti nedelje in praznike.

Inserat velja: petostopenjski peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Pecnašna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 63.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:

celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 650
na mesec 230

za Nemčijo:

celo leto K 28—
pol leta 14—
četrt leta 700
na mesec 280

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znak.

Upravnistvo: Knaflova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 55

Prestolonaslednik.

Nadvojvoda Fran Ferdinand se je danes zgodaj zjutraj pripeljal v Budimpešto, je opoldne kot namestnik cesarjev otvoril novo delegacijsko zasedanje in se zvečer zopet odpelje.

Nobenih sprejemov in slavnosti ne bo tem povodom. Vse bo hitro po predpisih ceremonijela opravljeno, a vendar je ta dogodek velikega pomena.

Cesar je v zvezi s svojo starostjo trden in zdrav. Se o božičnih praznikih je napravil potovanje k svoji hčeri nadvojvodinji Valeriji in nazaj. Ozir na njegovo zdravje pač niso bili merodajni za sklep, poslati nadvojvoda Franca Ferdinanda kot cesarjevega namestnika v moč krone.

Kakšno je pravo mišljenje prestolonaslednika, kake so njegove politične, osebne in rodbinske ambicije, to bodo natančno vedeli pač samo najintimnejši dvorni krogi. Zlasti v kolikor se to tiče Madžarov in njih stremeljenj ni prestolonaslednik se nikdar razodel svojega mišljenja. Dejstvo, da se doslej absolutno ni hotel muditi na Ogrskem, da je bil tam vedno samo pri vojaških vajah sicer pa se je dosledno umikal vsakemu oficijalnemu nastopu, se da morda tolmačiti kot izraz nezadovoljnosti z ogrskimi razmerami, ali to še ne zadostuje, da je prišel sedaj v Budimpešto otvoriti delegacijsko zasedanje, morda so bili brez dvoma za to merodajni politični nagibi. Prestolonaslednik ni imel doslej nobenih stikov z madžarskimi političnimi krogi. Madžari ga smatrajo za nasprotnika njihovih aspiracij ter pravijo, da stremi za tem, s pomočjo splošne in enake volilne pravice zlomiti politično premoč madžarske aristokracije in z njo združenih elementov; da je odločen nasprotnik vseh koncesij, ki jih zahtevajo Madžari v armadi glede banke itd. in da hoče sploh Ogrsko kar najtesneje združiti z Avstrijo ter tako povečati, da bi se iz tega moglo sklepati, kaj hoče prestolonaslednik in česa neče.

Doslej je bil prestolonaslednik pri Madžarih vse prej kakor popularen in madžarski listi so večkrat pošiljali na Dunaj strupene pušice.

Zdaj naenkrat se je to premenilo. Čim se je razvedelo, da pride prestolonaslednik nadomestovat cesarja v Budimpešto, so madžarski listi na mah premenili svojo pisavo. Dolgo-

letna nezaupnost se je umaknila največji prijaznosti. Madžari zdaj le obžalujejo, da ne bo nobenih sprejemov in da ne bo prilike za posebne manifestacije.

Se več! Madžari so hiteli spraviti zopet na razgovor vprašanje o nasledništvu. Kakor znano, se je nadvojvoda Fran Ferdinand pred svojo poroko s sedanjo vojvodinjo Hohenberg za svojo ženo in za otroke iz tega zakona odpovedal vsem pravicam do krone. Zgodilo se je to v smislu habsburškega rodbinskega zakona. Ta rodbinski zakon ni bil nikoli razglašen in ne spada med avstrijske državne zakone, a nikomur ne hodi na misel, da bi mu zaradi tega odrekali veljavo.

Madžari stoje na drugem stališču. Ti priznavajo samo pragmatično sankcijo in ogrsko državno pravo ter odrekajo habsburškemu rodbinskemu zakonu vsako pravno veljavo za Ogrsko. Iz pragmatične sankcije in iz ogrskega državnega prava izvajajo, da ima soproga prestolonaslednikova pravico, postati ogrska kraljica, dasi se je prestolonaslednik zanj in za otroke tej pravici odpovedal.

Že pred več leti so spravili Madžari to vprašanje na razgovor. Seveda je ostalo zgolj pri akademski debati. Zdaj, ko je prišel prestolonaslednik v Budimpešto, so to stvar zopet pogreli. Bivši pravosodni minister Polonyi zagovarja javno to stališče in pojasnjuje, da prestolonaslednik svojo za ženo in otroke storjene odpovedi sploh ni potrdil s prisego; nego storil le navadno obljubo, od katere ga kar pristojni župnik lahko odveže. Dalje izjavja Polonyi, da je zakon prestolonaslednikov z vojvodinjo Hohenberg popolnoma veljaven, da so otroci nadvojvode Franca Ferdinanda in vojvodinje Hohenberg že po rojstvu nadvojvode in da imajo po ogrskem državnem pravu po svojem očetu, sedanjem prestolonasledniku najprej oni, oziroma njih nasledniki pravico do krone.

Sprico že omenjenemu dejstvu, da je vsa madžarska javnost prvi oficijalni nastop prestolonaslednika na Ogrskem pozdravila z nepričakovano prijaznostjo, je težko verjeti, da hoče Polonyi s svojim člankom provzročiti zmešnjave. Sicer je Polonyi tisti mož, ki je kot minister poslal slaboglasno baronico Schönberger na Dunaj volunit za dvornimi dogodki, stremeljenji in načrti ter je bil vsled tega prisiljen odstopiti, toda v zvezi s tem se vsakemu vsiljuje mnenje, da hočejo Madžari sugerirati prestol-

nasledniku naj se opre ob Madžare, na kar bodo ti pomagali vojvodinji Hohenberg do kraljevske krone. Če bo na Ogrskem kraljica, postane pač gotovo tudi avstrijska cesarica, njeni otroci pa postanejo nadvojvode in dobe pravico do cesarske krone.

Z ozirom na visoko starost cesarja Franca Jožefa so to vsekako pojavi, ki jih ni podcenjevati in ki imajo največji pomen za celo monarhijo, zlasti ker gotovi nemški listi kakor n. pr. »Grazer Tagblatt« naravnost trde, da to, kar je pisal Polonyi odgovarja željam in stremeljenjem prestolonaslednika.

Razbojništvo v Kočevju.

Ni dolgo tega, kar je prišel v Kočevje mlad kaplan z imenom Kopitar. Ob sebi se razume, da je klerikalec in da deluje v prosep klerikalizma. To priča za dejstvo, da je ustanovil podružnico »Straže«.

Kaplan Kopitar je začel svoje delo s tem, da je začel v Kočevju najbližji vasi, kjer je 40% Slovencev, tudi slovensko pridigovati in sicer z dovoljenjem škofijskega ordinarijata. Te pridige je imel v nedeljo popoldne v svojem prostem času.

A že to je zadostovalo, da so kočevski Nemci začeli proti njemu veliko gonjo. Kočevjarji so že znani po svoji nasilnosti in brutalnosti. Tolovajstva so v Kočevju takorekoč na dnevnem redu. Tudi kaplan Kopitar je to moral občutiti.

Čim je začel prirejati slovenske pridige, že je dobival vsakovrstna grozilna pisma, v katerih so mu celo grozili, da ga bodo — ubili.

Na sv. Stefana dan je imel kaplan Kopitar v Livoldu zopet poduk v slovenskem jeziku. Seveda zopet v družbi bajonetov. Tedaj je napadla nadstolav broječa množica podivjanih Kočevjarjev. Govori se, da je bila ta tolpa najeta in nahujskana od gotovih višjih krogov. Onemogočili so mu pridigo, razgnali poslušalce in kaplana Kopitarja gnali kakor kakega ujetnika v senci bajonetov med groznim tulenjem in živžvanjem do župnišča v Kočevju. Seveda so ga ves čas obspali z mastnimi psovkami. Pravo čudo je, da ni prišlo do preli-vanja krvi; Slovenci so pač pohlevni in krotki.

Kaj je pri tem delala kočevska policija, o tem niti govorili ne bomo.

Počakati hočemo, kaj ukrenejo višje oblasti.

Radovedni pa smo, kaj bodo storili klerikalni poslanci, ali se bodo zavzeli za svojega človeka ali pa ga bodo pustili na cedilu. Če bi bil kranjski deželni odbor kaj vreden, bi s svojim vplivom že davno lahko povzročil boljše razmere v Kočevju.

Teh razmer je seveda največ kriva vlada, ki bi rada Slovence kar potopila v žlici vode. Nemcem pa daje vse mogoče potuho. To vidimo prav sedaj. Za danes, v četrtek 29. t. m. bodo pri okrajnem glavarstvu zaslišani tisti strašni hudodelci, ki so razširjali letake »Deset zapovedi za Slovence v Kočevju, ob ljudskem štetju.« Baronu Schönbergerju pa niti na misel ne prihaja, da bi enako nastopil proti kočevskim Nemcem, dasi imajo prave zločine na vesti!

Dnevne vesti.

+ Ljubljanske občinske volitve. Na dan sv. Treh kraljev, dne 6. jan., arja bo velik shod volilcev, na katerem bodo govorili dr. Tavčar, dr. Triller in prof. Reissner.

+ Suklje in novi cestni zakon. Sukljetu je menda že žal, da je spisal svoj skozinškoz nerensnični članek o novem cestnem zakonu, ki pomeni za Ljubljano pravo katastrofo, ker se bo vsled tega zakona, če bo potrjen, vse podražilo in zlasti se bodo podražila stanovanja. Milo je večerjati za-ječal »Slovenec«, ker smo ožigosali po zaslužku, da se je deželni glavar, ki bi moral vendar stati nad strankami, spozabil tako daleč, da skuša z nerensničnostmi premetiti ljubljanske volilce in jih ujeti v klerikalne zanke. »Slovenec« pogreša stvar-nega odgovora. Naj nalo potrpiti! Suklje bo dobil jako stvaren in temeljit odgovor. To mu pa povemo že danes: vesel ga ne bo!

+ Ljudsko štetje. Glasilo pruskih pastorejv »Grazer Tagblatt«, oziroma njegovim jetičnim »Stim-eam«, ni kar nič po volji, da pozivljamo slovenske rojake, naj vedno in v vsakem slučaju vpišejo slovenski občevalni jezik. Strašno se hudujejo »stimce«, ker si pač lahko mislijo, da pri sedanjem ljudskem štetju vsaj v Ljubljani Nemci ne bodo mogli tako postopati, kakor so pred desetimi leti, ko so sleparili s tem, da so vsem svojim slovenskim poslom in usluž-bencem zapisali nemški občevalni jezik. Ponavljamo svoje opomine še v

zadnji uri in prosimo, naj vsakdo pazi, da bo vpisan slovenski občevalni jezik.

+ Ljubljanska ulična imenovanja so neprevedljiva in je dovoljena samo raba slovenskih imenovanj. Nekateri uradi se tega tudi drže, nekaj jih je, pa ki se temu kar nečejo privaditi in ki v svojih nemških dopisih vsako ulično ime svojevoljno prevadejo na nemški jezik. Kakor nam priča konkreten slučaj, hoče menda tudi novi deželni odbor predsednik Elsner tako postopati, kajti da bi se bila zgodila zmotna, ni ravno verjetno. Ako mož, ki je postavljen, da čuva nad izpolnjevanjem zakonov, tako umeje postaviti, potem ne bo daleč prišel.

+ Dr. Zajec je konfisciran. »R. P.« poroča: Temu se menda sam najbolj čudi, kajti dr. Zajca, klerikalnega poslanca in deželnega odbornika, vidimo slej ko prej hoditi po Ljubljani in niti rdečih križev nima na hrbtu. Pa vendar je konfisciran in sicer iz samega spoštovanja in strahu za njegov moralni blagor. To pa je prišlo tako. Saljivec Alešovec je nekoč napisal burko v enem dejanju: Eno uro doktor. To šalo je na Stefa-novi dan uprizorila podružnica mladinske zveze na svoji veselici. Ker je za vsako tako prireditev iz ozirov državne varnosti treba specialnega dovoljenja gledališke cenzure, je omenjena zveza predložila knjižico visoki deželni vladi. Alešovec — hui — to je bil tak bohemien, ki je parkrat celo sedel na Zabjeku; torej je na vsak način treba previdnosti. Njegova burka je sicer zelo nedolžna, toda kdo ve, če se v nedolžnosti obleke ne skriva tajna hudobija? In zares, gospod cenzor jo je iztaknil! Alešovec je bil tako potuhnjen, da je svojega zdravnika imenoval — dr. Zajec. To je seveda nevarno, za božjo voljo! Dr. Zajec ni le poslanec, temveč celo deželni minister. Kaj bi bilo, če bi se njegovo ime imenovalo v burki! Alešovec Zajec je sicer zelo nedolžen, celo plemenit človek, ki je v Švici nekemu rešil življenje. In s politiko nima nič opraviti; Alešovec niti ne pove, če ima sploh kakšne politične nazore. In kranjskemu deželnemu odborniku ni nikakor podoben. Ampak ravno tu se mora skrivati hudobija. Zakaj ga Alešovec imenuje dr. Zajca, če ni Zajcu nič podoben? Tako je uvaževal gospod cenzor in nazadnje je modro ukrenil, da se mora dr. Zajec imenovati dr. Jazbec. In tako je dr. Zajec konfisciran in Avstrija rešena.

LISTEK.

Zob za zob.

Črtica iz zakonskega življenja.
Za zakonske može in žene spisal
Blaž Pohlín.

»Tako, ljuba moja ženičica, zdaj pa moram iti. Sladko spančkanj, srček, in sanja naj se ti o svetli sreči, da hodiš po raju, posutem in obsejanem z zelenjem in cvetjem. Zdrava, moja Pepca!«

Rudolf Repič je govoril tako, ko je odhajal ob sedmih zvečer v službo na železnico. Poljubil in objel je svojo ženo še enkrat srčno in veselo kot mlad mož ter odšel po par sladkih besedah v črno noč.

Pepca je ostala sama. Popravila si je razmršene lase, ki jih je zmedla prevroča ljubezna Rudolfova, nato se pa vsedla s knjigo na zofo in se namnila brati.

Prebrala je par stavkov, to se reče, z očmi je šla preko njih, njene misli so pa bile drugod. Njen duh je splaval v pred kratkim minulo preteklost, ki je bila dokaj različna od sedanjosti.

Pred dvema mesecema se je omo-

žila Pepca. Storila je ta korak takorekoč v nekih sanjah, ne vedoč, kaj je učinila z njim. Šele pozneje je prišlo spoznanje, da je izgubila zlato prostost, polno veselja in cvetja. Toliko čestilcev je imela preje, lepih, brhkkih mladeničev, ki so teknovali, kdo jo bo bolj in bolje zabaval, hodili so na sprehode, v gledališče, na ples in povsod se ji je sipalo razkošno razvedrilo.

A zdaj? Zdaj je prikovana na človeka, ki se ji je zdel ljub pred poroko, ki ga pa mrzi toliko bolj, čim dalj živi z njim skupaj. Oduren ji je in vsaka njegova ljubezenska beseda, vsak njegov objem, zlasti pa vsak njegov poljub jo zameri, da bi si rajši dala priložiti klofuto, kot pa poslušati njegove prijazne besede in čutiti njegove pristranske objeme in vroče poljube.

Pepca ni bila sentimentalna ženska, da bi se vsled tega udajala brezplodnemu celournemu razmišljanju. Ne! Bila je lahke uravi in če se ji je pripetila nezgoda, kot je bil baš njen zakon, znala si je poiskati razvedritve.

Ko je sedela na zofo, si ni delala težkega srca z nepremišljenim korakom, s katerim je stopila v zakon, ampak čakala je svojega ljubimca kot sladke preostanek iz prejšnjega

življenja. Miško je bil njen najljubši prijatelj v predzadnorskem dobi in tak je ostal tudi pozneje. Srečne trenutke sta uživala, ko Pepca še ni bila žena poročena in nič manjšega veselja ni bilo med njima, kadar sta se naslajala na dobrotah in sladkosti drug drugega.

Ni dolgo čakala. Miško je vedel, kdaj odide Rudolf, kdaj mora v službo in da ne bi si kratil predragega časa, prihitel je komaj četrte ure po močevem odhodu v objem svoje ljubice Pepce, kjer je bil sprejet s toliko večjo pristranostjo, kolikor neznošnejši je bil tej Rudolf.

Ni naš namen tukaj praviti posameznosti iz tega uživanja prepovedane ljubezni. Morda bi pri tem zašli v tako pripovedovanje — če bi namreč hoteli biti natančni in bi ver-noslikali razne prizore — da bi se nam od kake, morebiti celo nepokli-cane, strani hotelo očitati, da smo zasnovali te vrste, da si nakopljemo na glavo greh pohujšanja in greh zapeljevanja v greh. Tega pa ne mara-mo biti deležni, zato povemo samo, da sta se Pepca in Miško strahansko dobro počutila tisti večer in da sta bila prepričana, da so jima ti dobri počutki zagotovljeni vso noč do ranege jutra.

Nesreča na nikoli ne počiva in

tudi tisti večer ni. Rudolf Repič je na postaji zaznal, da je to noč oproščen službe. Kdo bi bil bolj vesel od njega! K ljubljani ženičici pojde, k ljubici svoji Pepci in da bo bolj vesela njegovega prihoda, šel je v prodajal-nico in nakupil marsikaj, kar bi osladilo že itak sladke medene tedne.

Ko se je približal hiši, v kateri je stanoval, videl je okna svojega stanovanja še razsvetljena. »Se je pokoncil,« si je mislil in se veselil bližajočega se iznenadenja.

Po prstih je pristopil do stanovanja. Postal je pri vratih, srce mu je tolklo veselo nad veselim svide-njem, nato je pa pozvonil prav na kratko.

Zastoj je čakal odziva. Pepca ni bilo odpre. »Morda je zaspala re-vica pri luči, ko ji dolgeas razjeda dušo,« menil je in pozvonil vnovič. A zopet nič. To se mu je zdelo čudno. »Morebiti se ji je pripetila kaka ne-sreča, ko je sama?« vprašal se je ves v skrbeh in tiščal z vso močjo na zvo-nilo, da bi zbudil človeka iz najtršega spanja.

Končno je vendar začel korake. Sree se mu je oddahnilo, dasi mu je utripalo z močjo kovaškega kladiva. Pepca je v tem odklenila in odprla vrata. Zagledavši pa svojega moža je ostrmela, kot bi videla prikazen.

»Ti si, Rudolf,« vprašala je in oči so se ji povečale.

»Da, jaz. A kaj ti je, da me tako plašno gledaš? Kaj si tako razmršena, kaj puhti iz tebe vročina?«

Ne da bi čakal odgovora, je vstopil. Prijel je ženo pod pazduho in stopal z njo v spalnico. Dala se je voditi kot otrok, ki je pravkar shodil. Ko sta vstopila, obstal je on pri vratih. V sobi je bilo vse v neredu. Po zofi je bila razmetana obleka, moška in ženska, na postelji je bila pa odeja zgnetená, kot bi si vrane napravljale v njej gnezda. Rudolf je ostrmel kot prej Pepca, kot bi videl prikazen. Oči so se mu povečale in ravno je hotel staviti ženi vprašanje — kakšno, ni prav nič vedel — ko se je zganil zastor pri oknu.

Rudolf je odmaknil zastor. Za njim je stal Miško v spodnjih hlačah in srceji in tudi njemu so se povečale oči, kot bi videl prikazen.

Rudolfu je za hip zatemnel obraz, takoj pa se zopet razjasnil. Zgrabil je ženo za roko in jo sunil na sredo so-be. Nato je rekel:

»Imejta se dobro vso noč! Izra-bitá priložnost, ki je tako lepa! Sladko spančkanjta in sanja naj se vama o svetli sreči, da hodita po raju, oban-tem in posejanem z zelenjem in cvet-jem ...«

Intermedija v polni obliki. Namestnik v Trstu je imenoval žandarmerijskega titularnega stražarja Rudolfa Smrekarja v Vinici za policijskega kancelista pri policijskem ravnanstvu v Trstu.

Iskanje službe. Iz sanitetne službe na Primorskem. Sanitetni koncipist dr. Peter Coporich v Voloskem je imenovan za okrajnega zdravnika, sanitetni asistent dr. Alfonz Serjun v Tolminu za sanitetnega koncipista; oboje ostaneta na dosedanjem mestu.

Amerikanke. O amerikanškem ženstvu čitamo in slišimo tako nasprotujoče si vesti, da si ne moremo o njih ustvariti pravih slik. Zato nas veseli, da priredi jutri, v petek ob 8. zvečer, v veliki dvorani »Mestnega doma« gosp. Mirko Pečar javno predavanje o ženi v Ameriki. Vstopnina 20 v za osebo je namenjena družbi sv. Cirila in Metoda.

Nova numeracija ljubljanskega mesta. Obenem s ljudskim štetjem se ima v Ljubljani ob koncu tekočega desetletja izvršiti nova numeracija. Pri tej numeraciji se morajo vpoštevati vse izpremembe, ki so se v zadnjem desetletju izvršile med ljubljanskimi hišami. Veliko ljubljanskih hiš dobi vsled tega nove številke in seveda, ko bo vlada to numeracijo končno odobrila, tudi druge hišne tablice. Mestni magistrat je na to dejstvo pri razdelitvi popisovalnih tiskovin že jemal ozir in to označil pri ovojnih polah. Pri vsaki ljubljanski hiši, ki ima vsled nove numeracije dobiti drugo hišno številko, sta namreč označeni na ovojni polji dve številki in sicer: na prvem mestu bodoča, odsej veljavna; na drugem mestu (v oklepaj) pa stara, dosedaj veljavna. To bo hišnim gospodarjem v pomoč, da ne bodo nobenih nepotrebnih dvomov in zamenjav pri popisovalnih tiskovinah. Izpremembe so bile pa neizogibne, ker se je v Ljubljani v zadnjem desetletnem obdobju demoliralo 32 starih in zgradilo 299 novih hiš, dalje ker je v tem času nastalo 53 novih ulic, bodisi popolnoma novih, bodisi iz delov starih že obstoječih, bodisi prekrščenih.

Leta 1892. rojeni mladeniči stopijo s 1. januarjem 1911 v črno vojno dolžnost. Zaradi zabeležebe rabijo pristojne občine o teh mladeničih več podatkov. Kakor školsko izobrazbo, posel, pristojnost itd. V Ljubljani rojenim in pa zunaj rojenim, v Ljubljano pristojnim mladeničem se je do 31. decembra t. l. zglašiti v mestnem vojaškem uradu, v Mestnem domu, I. nadstropje. Bolne, odsotne in zadržane mladeniče morejo zglašiti tudi sorodniki ustno ali pisмено v omenjenem uradu.

Vojaškotakšno zglaševanje se prične dne 2. januarja 1911. Zadnje dni meseca januarja je po navadi velik naval vojaških pristojbnikov, da je treba dolgo čakati. V interesu pristojbnikov je, da se zglase prve dni meseca januarja. Tiskovine za zglaševanje ima mestni vojaški urad od 1. januarja dalje na razpolago.

The Gresham. Znana zavarovalnica »The Gresham« je izdala jako ličen koledar za l. 1911.

Umrli je v Štepanji vasi pri Ljubljani posestnik in gostilničarica ga. Cecilija Bricelj. roj. Prime, soproga vloga naprednjaka g. Ivana Bricelja, stara komaj 24 let. Blagi pokojnik sladke narave, budo pri zadelj rodbini pa iskreno sožalec!

Pogreb Matije Hočevarja, 71letnega župana, veleposesnika, c. kr. poštarija v p. itd. bo jutri dopoldne ob 10. v Vel. Laščah.

Črni pasazir. Dne 22. decembra ob 6. zvečer se je peljal mesarski po-

peljanka Mirko Korečan s praznim vozom iz Vrhnike domov. Spetoma je zaradi na voz sedel nepovabilen pasazir, ki ga je hotel pregnati. Korečan s bičem. Ta pa se mu je postavil po robu in začela sta se metati. Končno se je posrečilo Korečanu odvladati tujca in ga je vrgel v vozo na cesto, sam pa zapodil konje tako, da je spetoma izgubil celo svojo pelerino, katero so pa posneje našli.

Junak s nožem. Dne 26. decembra sta popivala ponoči tovarniški delavec Josip Kopač in posestnikov sin Anton Čarman iz Zlebov v gostilni Andreja Žerovnika v Vahah pri Medvodah. Po kratkem prepiru je odšel Čarman iz gostilne, Kopač pa za njim in ga je potkrat usekal in vrezal s nožem. Težko ranjenega Čarmana so prepeljali v deželno bolnišnico.

Nasilen gost. Vodovodni delavec Anton Kuk iz Tolmina, je bil pred kratkim v Begunjah v gostilni Francie de Toni. Že pozno v noči je hotel izzvati med gosti prepir, pa so ga domaći postavili pod kap. Jazen zaradi tega, je pograbil četrt kilograma težek kamen ter ga vrgel skozi steklena vrata v vozo. Kamen je priletel tik mimo glave gostilničarke, ki je stala ravno v vozi.

Tako pa spet ne gre! Kdor se je kdaj zdravil v Toplicah na Dolenjskem, ve, da se s tuji povsod lepše in boljše ravna nego v Toplicah, kjer so uprav »predomace« razmere. Ni se torej čuditi sledečemu dogodku. Dne 20. t. m. je vozil že pozno zvečer s praznim vozom od Straže proti Toplicam Jože Grabnar s Toplice. Ker ni imel priprane svetilke, dasi je bila črna noč in dasi srečaš tam vozove prav pogosto, ga je ustavila orožniška patrulja, da si zabeleži njegovo ime in drugo. Grabnar pa ni hotel dati nobenega odgovora in je hotel pognati konje. Orožnik prime za uzo, toda Grabnar očvrkne konja in orožnik je moral izpustiti uzo. Ko je orožnik pozneje Grabnarja poklical na odgovor, je Grabnar bil še surrov in je le preklinjal, odgovarjati pa ni hotel. Pravijo, da tako spet ne pojde!

Kakor dobil, tako se znebil. Nace Kastelic s Kala pri Trebnjem je kupil dne 17. novembra v Kandiji od Antona Langerja par volov, od katerih eden je hud in osobito ženske napada ter bode. Namesto pa, da bi bil Langerju vole vrnil, je hotel napraviti krajše. Gual jih je dne 29. novembra na sejmi v Novo mesto. Namesto pa, da bi bil vzel s seboj nova živinska potna lista, je popravil datum na že prestaril od Langerja dobljenih živinskih potnih listih in izročil kapet njegovih dveh volov Ivanu Zagoreu iz Spodnjega Suhadola ta dva popravljena živinska potna lista najbrž zato, da bi Zagore ne vedel kam prignati volov nazaj, če bi opazil, da eden bode. Seveda tako daleč ni mislil, da bi bil Zagore od Langerja gotovo izvedel, od koga je kupil vole.

Dva požara. Na sv. večer je zgorela v Zaborštu pri Bučki streha pod katero se suši sirova opeka. Last je g. J. Selaka na Bučki. Zgorela je med polnočno službo božjo. Škoda je deloma zavarovalnino pokrita. Drugi dan t. j. na praznik sv. Stefana med 6. mašo, ali takoj po 6. uri je izbruhnil ogenj tudi v Zaborštu pri Bučki pri posestniku Janezu Gostetu. Ravno se je pričela pridiga v cerkvi, ko se je zaslislalo plat zvonu. Ljudje so trumoma drli iz cerkve. Sreča, da ni bilo v cerkvi niti peti del ljudi kot po navadi, sicer bi se bila gotovo kakšna nesreča zgodila. Zgoreli so pod, stala, senjak in svinjski hlevi. Edino kravo je žena rešila, a troje svinj je

postalo žrtov plamena. Kako je ogenj nastal, se ne ve. Sumi se, da je v obeh slučajih zanetja oganj glozna roka. Leno leto je Gostetu krova poginila, sedaj je pogorel, — vsa usmiljenja vreden moč je; naj bi se ga spomnila Rodoljka, kakor tudi farovška poslušnica s kakim darom. Upamo, da se bodo odpravile na naš poziv. Bomo videli!

Če mu pokaže prst, pa nagradi za pest. Karel Zorko iz Poljčan in Karl Zaklar tudi iz Poljčan sta v zgodnjih delih mejala, a smo da ima Zaklar mnogo več gošče. Ko je Zaklar sekal v svojem gošdu, je padlo marsikako deblo na Zorkovo stran. Kot odškodnino za to mu je dovolil Zaklarjev oskrbnik, da sme pobrati vse odpadke, tenko vejice in iveri, ki jih dobi na svojem. Zorko pa je spravil domov vse, kar je padlo na njegovo, tudi najdebelejša debela. Na ta način je napravil iz teh »odpadkov« okoli 30 sežnjev lepih drv.

Bogat vajence je bil Jernej Novak. Učil se je že skoro tri leta pri pekavskem mojstru Jurju Kosu v Radečah, kjer ni imel prav nobene plače. Vendar pa je vedno kupoval sladkarije, obleke in druge stvari. Tudi ni zamudil nobene veselice in hodil mnogo po gostilnah. Nazadnje pa se je izvedelo, da je jemal gospodarju kruh in moko ter oboje to prodajal, denar pa pridržal zase. Tudi po jestvinah, boljših seveda, je večkrat segel brez gospodarjevega privolenja.

Nesreče. Posestnikov sin Franc Pavliu iz Ljubnega je hotel pred kratkim prodati svoj revolver nekemu tujemu delavcu. Ta je pregledoval revolver in je pred hišo za poskušnjo enkrat ustrelil. V tem trenutku je prišel enajstletni Janez Praprotnik iz hiše, katerega je strel zadel v vrat. Poškodba je težka. — Na Smarni gori je te dni neka krava sunila 14letnega posestnikovega sina Francea Setina v trebuh in ga je težko poškodovala. — Strojvodju državnih železnic Leopoldu Jezeršku iz Spodnje Šiške je med vožnjo padla tleča iskra v desno oko. Oko je težko poškodovano. — V tovarni v Jesenicah je Marija Plut po nesreči vtaknila desno roko v nek stroj. Tri prste ji je pri tem težko poškodovani. — Tovarniška delavka Marija Kolesa iz Ljubljane se je pred kratkim vsled neprevidezosti polila z vrelo vodo ter se zelo opekla.

Pretep. V noči od 24. na 25. decembra so se fantje iz Gornjega Dupleka na Spodnjem Štajerskem pri polnočnici pri Sv. Martinu med seboj stegli pri revolverju drug na drugega streljali. Leopold Zlatič iz Zatečke vasi se je posebno korajžnega delal in je svojega soseda Matija Verbiča, posestnikovega sina z revolverjem v hrbot ustrelil ter ga uvarno ranil. Verbiča se še isto noč poslali v bolnišnico.

Tatvina. V Mariboru je 24. t. m. neznan tat ukradel zasebniku Henriku pl. Kraumerju mnogo dragocenosti v vrednosti 500 K. Sunaljev je nek moč, ki je popoldne beračil v hiši. Dosedaj manjka vsak sled za umovljen. Dragocenosti so ležale na mizi in v nezaprti sobi.

Ker je ljubimčeva obleko zastavila. Iz Trsta poročajo: 26letna Antonija Juranič je pred par dnevi vsled bede zastavila prazno obleko svojega ljubimca. Ko je hotel ta v ponedeljek obleči ter je ni našel, mu je Juranič priznala svoj nepošten čin. Ko je ljubimec odšel iz stanovanja, je rekel, da gre na policijo. Na to je Juraničeva izpila strup in kmalu na to umrla.

Stužkinja se zadušila. Iz Zagreba poročajo: Kuharica Margareta Kunst, stanujoča na Ilci št. 144, je predvečernjajm zakurila peč s premogom, katerega je prej pomočila s spiritom. Včeraj zjutraj so jo našli v postelji mrtvo. Zadušila se je.

Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske. Od 11. do 17. decembra je bilo novorojencev 16, mrtvorojencev 4, umrlo jih je 19, med temi 11 domačinov. Za vratico je umrl 1, za jetiko 5, vsled samomora 1, za različnimi boleznimi 12. Med njimi je bilo 8 tujcev, 10 pa iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za ošpicami 1, za škrlatico 3, za tifusom 1, za egiptovsko očno boleznijo 1, za mumpsom 4, za vratico 1.

Nejasno. Sedaj so začeli kar od kraja sekati sadno drevje na železniškem vrtu nasproti južnega kolodvora. Nekateri domnevajo, da se je to odredilo vsled tega, ker je drevje že staro in deloma snho, drugi pa trdijo, da je to predpriprava za nov kolodvor, katerega začne baje graditi že spomladi in da bo imel biti gotov v treh letih. Kolodvor bo namreč pomaknjen precej ven na sedanjo cesto, vsled česar bodo to potem razširili do Putrbove restavracije (hotel pri »Južnem kolodvoru«). Zadanja vest se od gotovih krogov odločno zatruja. Tedaj je le upanje, da dobimo v Ljubljani nov, čisto zadostujoč, modern kolodvor, ki je že res najno potreben.

Boz nam daj mnogo takih moč, kot je Rudolf Repič!

Druga škodljivost. Iz Trsta poročajo: Trgovski pomočnik Jakob Rušić je v ponedeljek zvečer taval po staromestnem labirintu, da si poišče sobo osiroma posteljo. Srečal je nekoga Alojzja Kastelica, ki mu je ponudil svojo sobo. Rušić je ponudbo hvaljasto sprejel. Predno sta pa šla domov, je Kastelic odvedel svojega najnovejšega prijatelja v kavarno. Plačala sta vsak svoje. Pri plačevanju je pa Kastelico bistvo oko zapazilo, da ima Rušić precej denarja. Pozno v noči je Kastelic odvedel svojega gosta v svojo sobo. Razočaranje za gosta je bilo veliko, kajti v sobi je bila ena sama postelja, v kateri sta ležala Kastelčeva konkubina in malo dete. Rušić je sedel na polpolomljen naslonjaj, kjer je truden kmalu zaspa. Prebudil se je uro potem. Telovnik je imel odpet. V sosednji sobici sta pa bila Kastelic in nekdo drugi, ki sta ga povabila, naj gre z njima zopet v kavarno. Rušić je tudi to ponudbo sprejel. Vsi trije so šli v kavarno, toda njegova dva spremljevalca sta kmalu izginila. Sele tedaj je Rušić opazil, da nima listnice, v kateri je bilo 40 K. Stvar je ovadil policiji, ki je drugi dan aretirala Kastelica.

Otrok utonil v kalu. Iz Trsta poročajo: Antonija Vrtovce iz Zgornje Carhole je šla v ponedeljek na njivo. Svojega štiritletnega sina je pustila pred hišo, kjer se je igral. Ko se je vrnila, je takoj pogrešila otroka. Toda skrbelo je ni. Na to je šla za hišo, kjer je kal, ki služi za napajanje živine in tudi deloma za pranje. Kal je globok poldrugi meter. Vrtovčevka je videla, da je na vodi plaval klobuk njenega sinčka. Grozna slutnja se je je polastila. Začela je klicati na pomoč. Nekdo je prišel z dolgim drogom, na katerem je bil privezan velik trnek in začel brosti po vodi. Kmalu na to je potegnil truplo utopljene sina Vrtovčevke iz vode.

Raz ladje padel. Ko je 25. t. m. priplul v Pulj stražni torpedni čoln št. 44, so pogrešili torpednega inštruktorja Arpada Popovića. Pred par trenutki so ga še videli. Najbrže je iz dosedaj še neznanih vzrokov padel med vožnjo iz Fazane v Pulj raz krov. Do zdaj ga še niso dobili.

Pogumen župan. Z Reke poročajo: Reklamacije zaradi vsprejema v komunalne volilne imenike se morajo v zmislu statuta v šestih dneh rešiti. Po preteku tega termina je prišel včeraj politični referent gubernija sekijski svetnik Zoltan pl. Csörghő v spremstvu nekoga uradnika k magistratnemu svetniku Vazulu Dardiju ter zahteval, naj se mu predlože volilni imeniki, kar ima gubernij pravico zahtevati. Dardi je vprašal prvega podžupana Korosaca, ali naj ugodi sekijskemu svetniku. Ta je pa to zahtevu zavrnul, kar je Dardi Csörghőju sporočil. Pozneje je prišel sluga, kateremu je Korosac naročil, naj se Csörghő odstrani. Ker je pa ta hotel to iz ust župana samega slišati, je prišel Korosac, ki ni hotel dati nikakih pojasnil ter razaljavno govoril o vladi. Nato je odšel. Csörghő je sestavil o celi zadevi protokol in jo javil guvernerju, ki je telegrafično poročal ministru za notranje zadeve. Guverner grof Wickenburg je celo zadevo ovadil tudi državnemu pravdnstvu.

Ustrelil ga je. Iz Reke poročajo: V ponedeljek ponoči je prišlo na daleč od Snaha na cesti med 16letnim Ivanom Grzečjem in štirimi možmi do prepira. Eden od teh je ustrelil na Grzečica ter ga zadel v glavo. Ranjenec je kmalu na to umrl. Napadalec so aretirali.

Stužkinja se zadušila. Iz Zagreba poročajo: Kuharica Margareta Kunst, stanujoča na Ilci št. 144, je predvečernjajm zakurila peč s premogom, katerega je prej pomočila s spiritom. Včeraj zjutraj so jo našli v postelji mrtvo. Zadušila se je.

Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske. Od 11. do 17. decembra je bilo novorojencev 16, mrtvorojencev 4, umrlo jih je 19, med temi 11 domačinov. Za vratico je umrl 1, za jetiko 5, vsled samomora 1, za različnimi boleznimi 12. Med njimi je bilo 8 tujcev, 10 pa iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za ošpicami 1, za škrlatico 3, za tifusom 1, za egiptovsko očno boleznijo 1, za mumpsom 4, za vratico 1.

Nejasno. Sedaj so začeli kar od kraja sekati sadno drevje na železniškem vrtu nasproti južnega kolodvora. Nekateri domnevajo, da se je to odredilo vsled tega, ker je drevje že staro in deloma snho, drugi pa trdijo, da je to predpriprava za nov kolodvor, katerega začne baje graditi že spomladi in da bo imel biti gotov v treh letih. Kolodvor bo namreč pomaknjen precej ven na sedanjo cesto, vsled česar bodo to potem razširili do Putrbove restavracije (hotel pri »Južnem kolodvoru«). Zadanja vest se od gotovih krogov odločno zatruja. Tedaj je le upanje, da dobimo v Ljubljani nov, čisto zadostujoč, modern kolodvor, ki je že res najno potreben.

Škodi gospodarskega povratka. Je bil na Dunajski cesti aretiran 44letni nevarni tihotapec Fran Fajdiga iz Mekinj pri Kamniku. Izročili so ga okrajnemu sodišču, po prestani kazni pa se povrne v neprostovoljnem spremstvu, odgonskim potom, domov.

Francosova uroda v Ljubljani. Pred kratkim je bil na Sv. Petra cesti aretiran dozdnevni trgovski potnik rodom iz Vilne na Ruskem, pristojen pa v Pariz, ker je od hiše do hiše beračil. Oddali so ga okrajnemu sodišču.

Vse najboljše prihaja od zgoraj. Predvečernjim je na Marije Terezije cesti prifrčala iz neke hiše steklenica, na Sv. Jakoba nabrežju pa je nekda stranka vrgla s I. nadstropja več razbitega stekla. K sreči ni ta »mama« padla na nikogar.

Nepoboljšljiva služkinja. 20letna služkinja Ana Slakova iz Dobrne pri Rudolfovem je komaj zapustila zaradi neke nepoštenosti zapor, a se je morala že zopet povrniti nazaj. Ko je vstopila v neki kavarni za pomožno dekle, je porabila priliko in izmaknila kuharici iz denarnice 24 K. Policija jo je v Kolodvorski ulici aretovala in izročila okrajnemu sodišču. Pri aretaciji je Slakova imela pri sebi le še 40 v.

Zagonetna najdba. Postrežkova žena Ursula Skrajnarjeva je našla pred svojim stanovanjem v zaboji za zaganje par moških čevljev, tri ženske predpasnike in belo žensko spodnje krilo. Kdor to pogreša, naj se zgasi pri policiji.

Konj ga smrtno nevarno ranil. Pri Francu Lekšetu v Ljubljani zaposlenega hlapca je 23. t. m. udaril konj s kopitom s tako silo v trebuh, da so ga morali prepeljati v deželno bolnišnico.

Škodljivi mestne občine. Na cesti na Loko so hudobneži polomili pri vodovodnih hidrantih železne drogeve, na Krakovskem nasipu pa so razbili plinovko. Enega nepridiprava je policija izsledila.

V znamenju alkohola. Včeraj se ga je bil nek star berač tako nasrkal, da je v Zidovskih ulici padel in obležal. Prišla sta ponj dva stražnika in ga odvedla v brezplačno spalnico.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 17 Macedoncev, nazaj je prišlo pa 108 Hrvatov.

Izgnubeno in najdeno. Postrežnica Helena Kovarčičeva je izgubila denarnico z manjšo vsoto denarja. — Policijski stražnik Simon Vrhunec je našel konjsko odejo.

Dotični gospod, kateri je na sveti dan med 8. in 9. zvečer pomotoma vzel tuj dežnik v kavarni »Prešeren«, se opozarja, da istega v kavarno nazaj prinese, kjer dobi svojega.

Narodna obramba.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za občino Moste priredi dne 31. decembra v kavarni pri »Malem Slonu« v Novem Vodnatu »Silvestrov večer«. Na sporedu bo mnogo zabavnih točk, med njimi tudi nastop »novega leta«. Kdor se boče še enkrat v letu 1910 dobro zabavati, naj poseti to veselico. Godba svira znane kapele na lok iz Cakovca na Ogrskem.

Društvena naznanila.

Glavno skupščino »Društva slovenskih profesorjev« so brzojavno pozdravili profesor Mudrinič, predsednik »Društva hrv. profesorov« v Zagrebu; »Društvo profesorov« v Bosni i Hercegovini in »Društvo srednjoškolskih profesorov« v Dalmaciji.

Sokol v Šiški priredi skupno z društvom za zgradbo »Sokolskega doma« v Šiški 31. t. m. v prostorih g. Iv. Toniha (pri Kankertu) Silvestrov večer.

Za Silvestrov večer v Skotji Loki se, kakor vsako leto, tako tudi letos prav pridno pripravljajo »Narodna Citalnica«. Že od nekdanj so na posebno dober glas t. čitalniški Silvestrovi večeri, na katerih se navadno vse po domače zabava in jemlje slovo od starega leta. Da bo tudi letos tako, je ob sebi umevno. Saj naši mladi diletantje se že pripravljajo, da razvesele vse obiskovalce z vpriporitvijo dveh enodejank. Pa tudi druge zanimive točke so na sporedu, kakor je razvideti iz tozadevnih vabil. Nadejati se je torej obilo udeležbe toliko od strani čitalniških članov, kakor tudi od drugih gostov. Vstopnina je jako nizka, komaj 60 v za osebo in čisti prebitok je namenjen za prenovljenje odra. Torej na svidenje še enkrat v starem letu!

Narodna Citalnica v Ribnici priredi s prijanim sodelovanjem »Ribniškega Sokola« ter »Glasbenega društva« dne 31. decembra t. l. v Arkovih dvorani »Silvestrov večer«. — Občni zbor tega društva bo dne 8. januarja 1910 popoldne ob 3. uri v društvenih prostorih.

Narodna Citalnica ter televidno društvo »Sokola« v Krškem prirediti dne 31. t. m. ob 8. uri zvečer v Sokolovi dvorani Silvestrov večer, na kar

še enkrat ocenjeno občinstvo opomir-
jamo. Ako kdo pomotoma ne bi dobil
vabila je v kljub temu najljubšeje
vabljen.

Slovensko društvo na Reki pri-
redi svojo prvo društveno veselico na
Silvestrov večer, dne 31. t. m. točno
ob polu 9. zvečer v veliki dvorani ho-
tela Sušak.

Slovenski jug.

— Hrvaško-srbska koalicija in
zasedanje sabora. Hrvaški sabor je
bil odgojen do 23. januarja, ne da bi
vzel v pretres proračunske predloge.
Ker po zakonu lahko 20 poslancev
zahteva sklicanje sabora, je hrvaško-
srbska koalicija, kakor poroča »Rie-
ki Novi List«, sklenila pozvati sabor-
skega predsednika dr. Neumana, naj
skliče sabor na dan 2. ali najkasneje
3. januarja. Ta zahteva je bila ba-
že v torek 27. t. m. ekspresnim po-
tom sporočena predsedniku dr. Neu-
manu v Osijek. Znano je, da je te dni
ban dr. Tomašić v spremstvu poslan-
ca Gašo Devića odpotoval v Benetke
na štirinajstodnevni dopust. Če se to-
rej sedaj skliče hrvaški sabor, bo ban
moral prekiniti svoj dopust in se ne-
mudoma vrniti v Zagreb.

— Srbski radikali proti hrva-
ški vladi. Srbska radikalna stranka
ima v hrvaškem saboru samo enega
poslanca — dr. Alekso Ivčića. Dr. Ivčić
je pri volitvi predsednika baje gla-
soval za banovega kandidata dr.
Neumana. Zaradi tega napada glasi-
lo srbske radikalne stranke »Zasta-
va« v Novem Sadu dr. Ivčića ter ga
poziva, naj odkrito izjavi, ali je res
glasoval za dr. Neumana ali ne. Če
je res glasoval za dr. Neumana, bi
moralo strankino vodstvo nasproti
temu zavzeti svoje stališče, ker je
stranka v najodločnejši opoziciji
proti Tomašićevi vladi in vsled tega
ne more pod nobenim pogojem do-
voliti, da bi njeni pristajali podpirali
banovega kandidata. Po mnenju »Za-
stave« bi dr. Ivčić tudi ne smel spre-
jeti mesta sarkastičnega zapisničarja.
Zato je dolžan to mesto takoj odloži-
ti, ker bi se sicer lahko smatralo, da
podpira srbska radikalna stranka
Tomašićevo vlado.

— Tožba bivše srbske kraljice
Natalije. Po umoru kralja Aleksan-
dra I. 1903. je vložila njegova mati,
bivša kraljica Natalija, proti zapu-
ščini takisto umorjenega kraljevega
adjutanta generala Petrovića tožbo
radi povrnitve 20.000 dinarjev, ki
jih je general dvignil kot zadnja dva
obroka kraljeve civilne liste. Zastop-
nik kraljice Natalije je opiral tožbo
na to, da se je v zapuščini generala Pe-
trovića ni našla pobotnica kralja
Aleksandra o sprejemu te vsote. Ka-
sacijsko sodišče je tožbo zavrnilo,
češ da je bil general Petrović voja-
ški podložnik kralja Aleksandra in
da kot tak ni mogel zahtevati od kra-
lja, da mu položi račun.

— Crnogorski proračun za leto
1911. Proračun crnogorske kralje-
vine za l. 1911 znaša 4 milijone 17.464
perperjev ali kron. Od l. 1908. se je
proračun zvišal za 1 milijon 111.464
perperjev. Od celotnih dohodkov od-
pade 731.614 kron na neposredne
davke, 1.920.000 pa na carino. Zani-
mivo je, da se nahaja v proračunu
tudi vsota 30.000 kron za razprodajo
— starih poštinih znamk.

— Madžarski list v Sarajevu. V
Bosni in Hercegovini se v zadnjem
času silno množi madžarski življenj.
Posebno številni so Madžari v Sa-
rajevu, kjer imajo močno organizacijo.
Da to organizacijo izpopolnjuje, so
sklenili pričeti z novim letom izda-
jati svoj list, ki se bo imenoval
»Bosnia Hirlap«.

Književnost.

»Slovenska Matica«.

»Slovenska Matica« ni le založ-
ništvo, ampak kulturna institucija.
Tako čitamo v njenem letošnjem Le-
topisu. To je tudi resnično. »Matica«
je bila ustanovljena kot kulturna in-
stitucija in da se tega zaveda, pričajo
ne samo besede, natisnjene v Le-
topisu, nego tudi njena dejanja. »Mati-
ca« je izdala dela, katerih bi ne pre-
vezel noben privatni založnik iz eno-
stavnega vzroka, ker bi jih ne mogel
razpečati. »Zborniki«, »Strekljave«
»Narodne pesmi« in enaka dela so
najboljši dokaz, da se »Matica« zave-
da svoje kulturne misije in da jo po
možnosti namreč po denarnih in du-
ševnih močeh izpolnjuje.

Tudi glede leposlovja je treba
»Matici« priznati, da vrši dolžnosti
kulturne institucije. Izdajala je lepo-
slovna dela v časih, ko ni bilo dobiti
privatnih založnikov in izdala je de-
la, ki bi brez njene pomoči sploh ne
bila prišla na dan, s katerimi je pa
resnično pomnožila slovenski dušev-
ni zaklad. Poleg takih del je pa iz-
dala tudi stvarice, ki bi bile prav
primerne za kak političen dnevnik
ali kak literarni list, ki pa čisto go-
tovo niso roba za kulturno institu-
cijo.

Poznavajoč literarno miselnost,
ki vlada prav sedaj pri nas, pa pri-
znavamo drage volje, da je »Slov.«

Matica« časih valed pomanjkanje
boljših spisov časih prisiljena, izda-
jati tudi beletristična dela, ki za-
njo niso primerna, oziroma, ki niso umet-
niško tako popolna, da bi jih smela
kulturna institucija s svojim peča-
tom poslati v svet.

Ker so se založniške razmere
znatno zboljšale, bo »Slovenska Ma-
tica« v prihodnje pri izbiri leposlov-
nih spisov pač lahko rigoroznejše po-
stopala, kakor je doslej. V delokrog
»Slovenske Matice« spadajo samo de-
la trajne umetniške vrednosti, s ka-
terimi se pomnoži slovenska kulturna
imovina, ne pa navadni beletristični
proizvodi. Kakor kaže v »Le-
topisu« natisnjeni govor dr. Hečiča
se »Slovenska Matica« tega tudi za-
veda in kar je prti temu načelu za-
grešila je pripisati pomanjkanje pri-
mernih literarnih del in želji, ustre-
či širšim krogom občinstva.

Toliko v obče o letošnjih knjigah
»Slovenske Matice«.

I. Vojvodina Koroška.

Kot VI. zvezek »Slovenske zem-
lje«, ki naj poda popoln opis sloven-
skih pokrajin v prirodnoznanstvem,
statističnem, kulturnem in zgodovins-
kem oziru je izšel drugi snopič
»Vojvodine Koroške« ki obsega zgo-
dovinski opis. Kakor l. del Koroške
tako je tudi ta 2. del spisal profesor
dr. Matko Potočnik. V bistvu prina-
ša ta knjiga kratko rekapitulacijo
zgodovine Koroške kronovine od
predzgodovinskih časov pa do naših
dni. Knjiga je »okrašena« s 13 ilu-
stracijami. To je vestno sestavljeno
delo, ki podaja vse najznejše po-
datke s posebnim oziranjem na koroške
Slovence in njih narodno ginevanje
in probujanje. Seveda moramo novič
poudariti, da nam vsa uredba »Slov-
enske zemlje« prav nič ne ugaaja. Mi-
sel sama na sebi je krasna. Vred-
no bi bilo »Slov. Matice«, če bi nam
bila podala monumentalno delo o
slovenski domovini, okrašeno z umet-
niškimi ilustracijami, delo, ki bi po-
dalo sliko o preteklosti in sedanjosti
slov. domovine. Tako delo, kakršno
je na pr. Scherrov »Germania« bi
bila slovenski stvari več koristila,
kakor par tuestov drugih knjig. A
namesto takega dela nam podaja
»Matica« posamezne monografije, ki
so druga od druge neodvisne. Ni si-
stema, ni enotnosti v tem delu. Stvar
je zavožena. S tem nečemo nobenemu
onih pisateljev, ki so spisali doslej iz-
dane zvezke, kaj očitati, grajamu sa-
mo, da je bila vsa stvar naprečno za-
mišljena in na napačen temelj po-
stavljena.

— »Svetovna knjižnica« X. zve-
zek. Pravkar je izšel v »Goriški ti-
skarni« A. Gabrček v Gorici X.
zvezek »Svetovne knjižnice«: »Kapi-
tan Hateras ali Angleži na severnem
tečaju«. Francoski spisal Jules Ver-
ne. — Knjiga je jako zanimive vse-
bine in posebno priprava za dijake,
ljudske knjižnice in ono občinstvo,
ki ne mara brati romanov. Jules Ver-
neja spisi so se našemu občinstvu
jako priljubili in vsak rad vzame v
roke tako knjigo. Cena vbrani
knjigi je 3 K. S poštnino 3 K 20 v.

Razne stvari.

* Grozna smrt alkoholika. V
plzenjski okolici je prišel pletar Ko-
ba, notoričen pijanec, popolnoma pi-
jan v hlev veleposestnika Klajberja,
da tam prenoči. Ker je bil preveč pi-
jan, se je onesvestil in je na grozovit
način umrl. Podgane so mu obgloda-
le lica, tme in filnik, vsled česar je
izkrmavel.

* Dva zrakoplova se ubila. Avi-
atik Laffont se je predvečerašnjim
pripravljaj s svojim spremljevalcem
Paulatom na letališču Issy les Mou-
lineaux za polet Pariz - Bruselj. Ko
je letališče trikrat obkrožil, je padel
aeroplan z višine kakih sto metrov
na tla. Oba zrakoplova sta bila takoj
mrtva.

* Duhovniške obleke so delali. V
Zitomirju so pri neki lišni preiskavi
zasledili neko tajno poljsko samo-
stansko prenočevališče, katero so ofi-
cialno imeli za delavnico za duhovni-
ške obleke, faktično so se pa tam prav
po čenstohovskem vzoru uganjale
razne svinjarije. Dobili so tam dekle-
ce in žene v starosti od 12 do 30 let.

* Zastrupljeni fazani. Iz Požuna
poročajo: V četrtek je hotel nek mož
voz fazanov pripeljati na trg. Pri
mitnici so zahtevali, naj dokaže, da
so fazani njegova last. Mož je faza-
ne z voza pometal ter pobegnil. Faza-
ne so potem v korist mestnih reve-
žev prodali. Dva fazana je kupil ca-
rinski uradnik Müller ter jih dal ta-
koj napraviti. Ko so jih pjeđeli, so
se pojavili znaki zastrupljenja. Ostali
fazanovi niso prodali. Preiskava
je dognala, da so bili fazani s strih-
ninom zastrupljeni. Dognano se, da
so se fazani zastrupili na polju s
stribninom, ki je bil nastavljen za
poljske miši.

* Vrsta golobov izumrla. V zoo-
loškim parku v Cincinnatiju je po-
ginil zadnji golob - selec, ki je živel
prej v milijonih in milijonih v Sa-

verni Ameriki. Profesor Dodge je bil
raspisan, da pred leti stalno nagrado
vnesku 7500 K onemu, ki mu prinese
gnezdo tega goloba, a do danes je bilo
vse prizadevanje zastonj, dasiravno
je iskalo na tisoče ljudi tega redkega
goloba in njegovo gnezdo.

* Pomagati si je znal. Nekje v
bližini Ljubljane je zaprosil mož
svojo ženo naj mu da hišni ključ, ker
misli iti v gostilno. Žena pa je bila
reizprosa, zato je mož snel vrata in
jih shranil na sosedovem vrtu ter
šel proti volji svoje boljše polovice
v krčmo. Kako ga je sprejela drugo
jutro, ko je moral predsedeti ves čas
med vrati, o tem molči zgodovina,
samo toliko je znano, da hodi mož od
tedaj z obvezano glavo okrog.

* Ljudsko štetje in stare device.
Mnogo skrbí povzroča ljudsko štetje
na Dunaju starih devicam, ki so vlo-
žile celo proročje, naj se jim dovoli
vpslati števene pole hišnemu gos-
podarju pod zaprtim kuvertom. Se pač
boje, da bi izvedel gospodar za njih
pravo starost! V veliko žalost pa se je
tem prosilkam rešila prošnja neugod-
no, ker zahteva ta želja nič manj in
nič več kakor izpremembo zakona za
ljudsko štetje iz leta 1869. § 20 pravil
za ljudsko štetje stori namreč hišne-
ga gospodarja odgovornega, da iz-
polnijo stranke vse predele števene
pole pravilne.

* Presenečenje za Božič. V Bero-
linu se je dogodilo na Sveti večer ne-
kemu trgovcu presenečenje posebne
vrste. Trговец je bil star 56 let, nje-
gova žena pa 25 let. Pred petimi me-
seci pa je vzel trgovec v službo mla-
dega knjigovodjo, katerega je tako
vzljubil, da ga je povabil celo k sebi
in ga na Sveti večer bogato obdaro-
val. Tudi ženi je pri tej priliki poda-
ril več dragocenosti. Nato pa je po-
prosil mlada soproga svojega moža,
naj potpi nekaj minut, češ, da je
pripravila za njega veliko presene-
čenje. Šla je s knjigovodjo v drugo
sobo in zaklenila vrata, mož pa je ča-
kal in čakal, da mu žena odpre. Čakal
je celo uro, a v sosednji sobi se ni nič
ganiilo, klicaj je svojo boljšo polovico
z najnežnejšimi imeni, — vse tiho,
začel je razbijati po vratih in prekli-
njati — nobenega odgovora. Končno
je priklisal s ceste stražnika, ki ga je
rešil iz neprosto voljnega zapora. Ko
pa je stopil v sobo, kamor sta izginila
njegova žena in knjigovodja, je za-
pazil, da je knjigovodja vzel s seboj
poleg nj-ovve mlade žene tudi še ka-
kih 3000 mark. V pismu, ki ga je pu-
stila žena namesto denarja v blagaj-
ni, mu piše, da mu je pripravila to
presenečenje, ker si je zaželela moža,
ki razume njene želje.

Za prihodnje občinske volitve.

Omenili smo že, da je postava,
ki ureja občinsko volilno pravico v
Ljubljani, jako težka in komplicirana.
To postavo razume pač samo dober
jurist, navaden človek pa ne. Kdor
prečita samo postavo, še vedno ne ve,
kako se bo vršila volitev, kakšne pra-
vice in kakšne dolžnosti ima volilec,
kaj sme in česa ne sme. Potrebna je
bila poljudna, vsakemu razumljiva raz-
laga te težke postave. To željo je iz-
rekel skoro vsak, kdor je postavo samo
prebral, kajti skoro vsak je spoznal,
da iz postave ne more razbrati pri-
čem da je. Taka poljudna razprava iz
perasa temeljitega poznavalca novega
zakona je ravnokar izšla pod naslovom
»Volilski katekizem za ljubljansko
občinsko volitev po novem občin-
skem in volilnem redu«. Ta knji-
žica, sestavljena v obliki katekizma,
to je v vprašanji in odgovori, podaja
popolno, vsakemu lahko umljivo raz-
lago nove postave o ljubljanski ob-
činski volitvi. Kdor knjižico prečita,
bo dobro in natančno in vsestransko
poučen o celi stvari in bo zanesljivo
vedel, kaj in kako mu je postopati.
Knjižica je izšla v komisijski založbi
»Narodne knjigarne« in velja samo
50 vinarjev.

Telefonska in brzjavna poročila.

Delegacijsko zasedanje.

Prestolonaslednik Fran Ferdinand v
Budimpešti.

Budimpešta, 29. decembra. Nad-
vojvoda-prestolonaslednik Fran Fer-
dinand je prišel danes zjutraj ob 3/4
na 8. z dunajskim poštним vlakom v
Budimpešto. Prestolonaslednik Fran-
Ferdinand nosi ob tej priliki unifor-
mo generala kavalarije. Na kolodvoru
je bil sprejet od mestnega načelnika
Bode in pa od kolodvorskega načel-
nika. Na ulici je bilo zbranzega pre-
cej občinstva, ki pa ni prirejalo
prestolonasledniku nikakih ovacij
ter popolnoma nemo pustilo pasirati
po ulicah dvorni voz. Prestolona-
slednik se je podal takoj in naravnost
v dvorni grad, kjer tudi ni bilo
nikakega posebnega sprejema. Pre-
stolonaslednik Fran Ferdinand je
sprejel ob 10 avstrijskega mini-

strskega predsednika barona Biener-
tha, ob 10. pa ogrskega ministrskega
predsednika grofa Khuen-Hedervar-
ya v avdienci. Prestolonaslednik
Fran Ferdinand zapusti je popoldne
ob pol 3. Budimpešto. Ob 11. dopol-
odne je bila sprejeta avstrijska, ob 12.
pa ogrska delegacija od prestolona-
slednika s kratkim prestolnim nago-
vorom.

Budimpešta, 29. decembra. Da-
nes dopoldne ob 11. je sprejel pre-
stolonaslednik Fran Ferdinand avstrijs-
ke delegacije, katere predsednik dr.
Baehrenreither je v svojem nago-
voru poudarjal udanost avstrijske dele-
gacije napram prestolonasledniku.
Nato je slavil dr. Baehrenreither ce-
sarja kot zaščitnika miru in mirne-
ga dela. Avstrijski narodi pozdrav-
ljajo čas, ki bo omogočil trajni mir
in trajno razoroženje. Prepričani pa
so, da je Avstriji mogoče obstoj le ta-
da, ako se more naslanjati na trdno
armado in mornarico. Avstrijski na-
rodi upajo — tako je poudarjal dele-
gacijski predsednik dr. Baehrenrei-
ther — da pride čas, v katerem jim
bo narodnostni mir dal priliko v
skupnem delu stremeti za ciljem
gospodarske in socialnega na-
predka. Dr. Baehrenreither je v svo-
jem nagovoru poudarjal nadalje, da
bo avstrijska delegacija preskusila
predložene jej predloge glede voja-
ških in mornariških zahtev iz stali-
šča potreb države in pa tudi iz stali-
šča gospodarske moči avstrijskih na-
rodov.

Nato je odgovoril prestolona-
slednik Fran Ferdinand. V svojem
govoru je poudarjal čast, ki ga je do-
letela s tem, da ga je cesar pooblastil
sprejeti in pozdraviti delegacije, ter
je obljubil, da sporoči vladarju izraz
udanosti avstrijske delegacije, ki jo
je sporočil njemu dr. Baehrenreither
kot predsednik in v imenu delegaci-
je. V imenu cesarja je nato pozdravil
prestolonaslednik Fran Ferdi-
nand delegacije ter poudarjal v svo-
jem nagovoru, da se avstrijska zu-
nanja politika v zadnjem času nika-
kor ni izpremenila, da so odnosi na-
še zunanje politike povsem zado-
voljni. Poudarjal je nadalje nove za-
hteve vojske in mornariške uprave.
Vojske zahteve so le za nekoliko
zvišane v proračunu v primeri s
prejšnjimi leti. Pač pa zahteva veli-
ke žrtve naša mornarica, ki pa je teh
žrtve potrebna, ako naj Avstrija še
nadalje varuje svoj ugled in svojo
moč.

Ko je prestolonaslednik končal
svoj govor, so mu delegati klicali
»Živio«.

Iz seje avstrijskih delegacij.

Budimpešta, 29. decembra. V da-
našnji seji avstrijskih delegacij, ki
je začela ob 1. popoldne, se vrši večja
debata, katere so se udeležili zru-
njeni minister grof Aehrenthal in od
slovenskih delegatov prof. Masaryk
ter Klofač.

Iz ogrskih delegacij.

Budimpešta, 29. decembra. Ogr-
ske delegacije imajo danes popoldne
ob 3. plenarno sejo, v kateri bodo
pristali stranke 184-serih ostro pro-
testirali proti budimpeškemu provizori-
ju. Obe delegaciji, avstrijska in ogr-
ska bodele že danes s svojim delom
gotovi.

Sporazum glede mornariških potreb-
ščin med ogrskim trgovinskim mini-
strstvom in mornariškim povelj-
stvom.

Budimpešta, 29. decembra. Listi
poročajo, da je med ogrskim trgovin-
skim ministrom in poveljstvom
avstrijske mornarice prišlo do spora-
zuma glede gradnje dreadnoughtov
v toliko, da se bo četrti avstrijski
dreadnought gradil na Reki in sicer
v ladjedelnici »Danubius«, to pa le
pod pogojem, da se bo ladjedelnica
»Danubius« izkazala kot za to delo
popolnoma pripravno in sposobno.

Razdelitev kraljestva Češkega v
češki in nemški del.

Praga, 29. decembra. V nemškem
»Casino« se je danes sešel odbor nem-
ških deželnozbornih poslancev, ki se
je pečal z vprašanjem razdelitve kra-
ljestva Češkega v češki in nemški
del. Ta odbor pa danes ni ničesar
sklepal glede taktike pri tem vpra-
šanju ter prepustil, da se določijo vse
podrobnosti na plenarnem zborova-
nju nemških deželnih poslancev, ki
se vrši dne 2. januarja 1911.

Železniška nesгода.

Litija, 29. decembra. Brzovlak
št. 2, ki odhaja iz Ljubljane ob pol 12.
opolodne, je obstal v Kresnicah, ker
se je stroju pokvaril mehanizem. Iz
Ljubljane je odšla ob 3/4.1. popoldne
pomožna lokomotiva, ki je brzovlak
potem z enournno zamudo peljala do
Maribora.

Jadranska železnica.

Carigrad, 29. decembra. Turška
vlada je dovolila, da se izvrše studije
glede takozvane jadranske železnice
po poti Skoplje - Vira - San Gio-
vanni di Media.

Agenti - provokaterji povzročili
dijake nemiro v Petrogradu.

Petrograd, 29. decembra. V ra-
de čuni je vstalo trakoja oktobr-

stov interpelacije glede dijških ne-
mrov v Odesi. Interpelacija satru-
je, da se je med mirno zborujoče dija-
ke pomešalo nekaj agentov - provo-
katerjev, ki so nenadoma in brez po-
voda začeli streljati v strop ter nato,
ko je dijaštvo postalo vsled tega ne-
morno, začeli streljati naravnost v di-
jaške mase. En dijak je bil na ta na-
čin težko ranjen. Policija pa proti
tem agentom - provokaterjem ni ni-
česar ukrenila in jih niti aretirala ni.
Interpelacija zahteva strogo preiska-
vo proti oblastvom in policiji.

Afera prince Maksa saškega in njene
posledice.

Draždane, 29. decembra. Minister
kraljevega dvora pl. Metseh je po-
dal svojo demisijo, ker se je v zadevi
afere prince Maksa saškega sprl z
drugimi svojimi kolegi. Minister pl.
Metseh je namreč zastopal mnenje,
da je princ Maks saški faktično na-
pravil pogrešek z objavo znanega
članka v reviji »Roma d'Orient«.

Rim, 29. decembra. Vatikan je
sklenil, uničiti revijo »Roma d'Ori-
ent« ter je ta revija že tudi preneha-
la izhajati.

Sabotaža na Francoskem.

Pariz, 29. decembra. Na franco-
skih železnicah se skuša zopet uesti
sabotažo. Na različnih železniških
proгах so bile položene čez tir trač-
nice, tako da so se morali mnogi vla-
ki ustaviti. Tudi brzjavne in tele-
fonske žice so zopet potrgane in po-
rezane.

Kupujte jutranjo izdajo »Slovenskega Naroda«.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred okrajnim
sodiščem.

Srečen slučaj. Dne 28. t. m. so
bile vse kazenske stvari pred tukaj-
šnjim okrajnim sodiščem poravnane
oziroma tožbe umaknjene. Razprav-
ljalo se je v nastopnih zadevah:

Pokvarjeno veselje. Sodna soba
se je napolnila naenkrat z akademi-
nimi poslušalci - prijatelji gospoda
Milka Nagliča, ki je obtožen pre-
stopka zoper varnost časti. Tožil ga
je namreč deželnoobdorniški prakti-
kant Fran Urbanec, katerega obna-
šanje je proti obtožencu gospod
Milko Naglič kot zastopnik v častni
aferi imenoval — surove. Obljubljala
se je tedaj vesela razprava, posebno,
ker je gospod Milko Naglič hotel na-
stopiti dokaz resnice; a je F. Urbanec
napravil veselju hiter konec s tem,
da je — brez vsakega zadoščenja tož-
bo umaknil.

Zaluteli. Neki Lovrene Lavrič iz
Škrlj pri Zelimljah je nedavno raz-
žalil neko N. s tem, da jo je obkladal
z različnimi priimki. Zagovarjati se
je moral vsled tega 28. t. m. pred tu-
kajšnjim okrajnim sodiščem. Vse za-
litve je priznal in jih obžaloval.
Vsled tega je prišlo do poravnave.
Tožiteljica odstopi od obtožbe, Lavrič
pa plača njenega zastopnika in stro-
ške kazenskega postopanja.

Ivan in Marija Uršič sta tožila
podobarjevo ženo Franciško Lebar
tudi radi žaljenja časti. Ta je nam-
reč 7. novembra t. l. rekla Uršičevi,
da ji bo že gobeč zavezala, ter jo ob-
kladala še z drugimi priimki. Lebar
žalitse priznava, trdi pa tudi, da jo
je Uršič tudi žalila. Sodnija predla-
ga, predno se začne razprava, porav-
navo, katere se tudi doseže. Lebar
plača svojega zastopnika in tudi one-
ga obeh tožiteljev, preklic žaljivk pa
se ne zahteva, ker so padle z obeh
strani.

Obdolžitev. Uslužbenca na juž-
nem kolodvoru Antona Rozmana je
nek Kalan Ivan obdolžil, da krade na
kolodvoru premog. Ker bi Rozman
prišel v preiskavo in bi bil mogoče
celo iz službe odpuščen, če bi bil ob-
dolžitev vtaknil v žep, je tožil Kala-
na radi žaljenja časti. Ker Kalan ni
mogel prinesiti dokaza resnice, je so-
dišče predlagalo preklic in poravna-
vo, kar se je tudi doseglo. Kalan pre-
klic obdolžitev kot neutemeljeno in
se zahvaljuje Rozmanu, da mu je to
dopustil in tožbo umaknil, nakar se
kazensko postopanje ustavi.

Obojestranska krivda. Albert
Dolinšek je ovdil Mateja Hartma-
na, da ga je ta udaril za uho. Na-
sprotno pa je ovdil Hartman Dolin-
ška, ker mu je ta rekel osel. Vsled te-
ga sodišče zopet predlaga poravnavo.
Obe stranki dejanji obžalujeta ter
plačata vsaka svoje stroške, na kar
se nadaljnje kazensko postopanje us-
tavi.

Obojestranska krivda. Ana Pajk, delavka
pri Mariji Devici v Polju, je nedav-
no pisala Francetu Rodetu v Ameri-
ko pismo, ki je bilo skrajno žaljivo
za njegovo tu bivajočo ženo. Vsled
tega je bila tožena radi žaljenja in
obrekovanja. Pajk pa hoče nastopiti
dokaz resnice in predlaga za to mno-
go priš. Sodišče temu ugodi in raz-
prava se gubeče na sodišču.

Kamniško obznanje pred...
Zaradi nagle vožnje se je moral...

Zaradi nagle vožnje se je moral...
Zaradi nagle vožnje se je moral...

Lahkomiselni sin. Hlapec Franc...
Gradodolnik iz Dol. Logateca je popu...

Smolo je imela. Ivana Viršek je...
svoječasno služila za dekle v graščini...

Konja iz hleva odpeljal. Miha...
Stare, delavec iz Vodice, je prefrigan...

Po igri pretep. Več fantov iz Za...
gorja je igralo v Kepovi gostilni ha...

Prefrigan uzmoviti. Janez Tratnik...
32 let star, delavec na Savi, je navih...

Pokvarjeno meso na stojnici. Mestni...
tržni nadzornik je našel pri mesarici...

Is, na pa ga od tod odnesla na stopni...
co, kjer se je še boji ispridila. Sodišče...

Naš listek.
Z novim letom začnemo pričevati v...

„Libera nos a malo.“
Spisal Vladimir Vesel.

Ta roman bo po vsi svoji vsebini...
po dejanju in po značaju vseh oseb...

Nadalje si je uredništvo zagotovo...
dve humoristični povesti namreč

„Fickov frak“
spisal Blaž Pohlin
in
„Skušnjave Tomaža Krmežijavčka“

kateri povesti bodeta s svojim zdravim...
jedrnatim humorjem in krepko komiko...

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.
Poslano.
COGNAC
Gróf Keglevich István utóbai

Že stoletja znani
MATTONIJEV
GIESHÜBLER
alkalična kislina
kot podpirajoče sredstvo

Proti prahajem, luskinam
in izpadanju las
deluje najboljša priznana
Tadno-chin tinktura
za lase
Zaloga vseh preizkušenih zdravil

Dež. lekarna Milana Leusteka
v Ljubljani Rožova cesta št. 1.
poleg novozgrajenega Fran Jožefovega
jubli. mostu
Serravallo
železnato Kina-Vino

Umrla so v Ljubljani:
Dne 28. decembra: Ana Hajuk,

bivša delavka, 83 let, Radeškega ce...
sta 11. — Katarina Počnik, žena de...

V deželni bolnici:
Dne 24. decembra: Ano Malovrh,

zamebnica, 28 let. — Neža Trobec, za...

Meteorološko poročilo.
Vilina od 20.12. do 21.12. 1911. Srednja...

+
Žalostnim srcem javljamo tužno...
vest, da je naša nepozabna iskreno

Cecilija Bricelj roj. Primc
posetnica in gostilničarka v Štepanji vasi

danes v sredo, 28. decembra ob 10. uri...
zvečer v 24. letu svoje starosti, pre...

Pogreb predrago rajnice bode v...
petek, 30. decembra 1911 ob 3. uri po...

Blago pokojnico priporočamo v po...
božno molitev in blag spomin.

Štepanja vas pri Ljubljani, dne...
28. decembra 1911.
Ivan Bricelj, soprog. — Ivan Bri...

Narodna knjigarna
v Ljubljani
Prešernova ulica št. 7.

priporoča
kanceljski, konceptni, doku...
mentni, ministrski, pisemski,

Razsete s pisemskim papirjem.
Zravske knjige
v vseh velikostih, črtane z eno ali

Velika izber
vseh pisarniških potrebščin,
svinčnikov, peres, peresnikov,

Razglednice
pokrajinske, humoristične, umet...
niške vseh vrst od najpreprostejših

Albumi za slike in dopisnice,
vezane v plat in v usnje.
Poezijske knjige.
Podobice za otroke.

Prešernove slike
vredne in polne po politnem povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.
Cena sliki 5 krom. 2073

Večja zavarovalnica lito stalnega
potnika
in krajevne zastopnike proti visoki...

Solidni in vpeljani
potniki,
ki bi hoteli proti proviziji priporočati

Iščem kompanjona
za vrlo razširjeno obrt in sicer mlin
na 3 pare kamnov itd. ter žago in

Išče se
pianist ali
pianistinja
za kinematograf „Ideal“ v Ljubljani.

Naročila za
vizitnice
sprejema
Narodna tiskarna
in
Narodna knjigarna

Zimska, fina
damska in otroška
oblačila in perilo
M. Kristofič-Bučar
Ljubljana

Legvariev
KOLEDAR ZA
KMETOVALCA
1911
je ravnokar izšel.
Radi nepričakovanih ovir

Oddelek kamniške mestne godbe
na lok 6-8 moč
se odda za Silvestrov veter.
Ponudbe je poslati na odbor kam...

Ceno stanovanje
v Sp. št. št. s 4 sobami in pritliklami,
se odda s 1. februarjem mirni stranki

Trgovski pomočnik
spreten manufakturst, specerist in že...

Žagar
za žago na jarem (Vollgatter), ki dobro...

Sanssouci
priznane najboljša znamka, izdelak po franc. metodi

Prodajo se vse
stelože in pudelni
iz manufakturne trgovine I. Grobel...

blagajna
in lepa steklena stena za pisarno.
V najem se odda od 1. januarja

trgovina
z mešanim blagom
na deželi. Kdor bi imel veselje do vi...

Posestvo
obsegajoče približno 16 oralo obstoječe
iz hiše, gospodarskega poslopja, njiv,

gostilna
s posestvom in gospodarskimi poslopi,
lepim vrtom itd. se da na Savi pri